Trivium Revue

Časopis vzniká z vlastní iniciativy žáků a nemusí vyjadřovat názory školy!

KARLOVARSKÝ SKŘIVÁNEK

Editoriál

Milý čtenáři, milá čtenářko, je mi opět ctí představit Ti toto nové číslo našeho školního časopisu. V redakční radě nastalo pár změn... Milan Vencl naši redakci opustil, ale jako kompenzaci jsme nabrali dva zcela „čerstvé" a horlivé redaktory Šimona Švejdu a Sáru Jechovou. Ti už mají také podíl na obsahu našeho časopisu. V jeho první části je pár aktualit ze školy očima našich redaktorů. Lyžařský výcvik si vzala na starosti Terka Grulichová a myslím, že jeho zpracování se jí náramně povedlo. Jak to vypadalo, když se k nám přišli podívat předškoláčci nám popíše Aneta, jak jsme byli úspěšní na pěvecké soutěži píše paní učitelka Henclová. Šimon Švejda se nám zmíní o tom, čím se v poslední době zabývali v pracovních činnostech. Další větší akce, která se u nás, ve škole konala, byla Čtenářská noc, a můžete se na ni podívat rovnou třemi páry očí. Dobřany k naší škole neodmyslitelně patří, nemůžeme se nezmínit o Mistrovství ČR v motoskijöringu, které se konalo na našem závodišti. Jaká byla návštěva planetária nám popsal opět Šimon Švejda. Zajímavý článek napsal i Matěj Grulich, o Duhových horách... Sára se nachvilku, nejspíše ve spaní stala asistentkou čaroděje, jak se dočtete v příběhu Kouzelník Rabits. Blíží se taktéž čarodějnice, ale proč a jak vznikly? Na to našla odpověď Bára. Někdo napsal také článek pro počítačové nadšence, který nese název Puppy Linux a hnedle za ním nám namaloval Michal Šteier propagandistický antikuřácký obrázek a za ním se nachází druhá část časopisu, která je věnována hodinám mediální výchovy. A poslední část tvoří jako obvykle komiksy.

Šéfredaktor

Lyžarský výcvik 2015

Ve dnech 2. - 6. 2.2015 se konal v Sedloňově v Orlických horách lyžařský výcvik. Instruktoři byli skvělí a hodně nás toho naučili. Nejlepší tým (pokročilé) učila paní Zuzana Švejdová, mírně pokročilý tým učila paní učitelka Iva Voborníková a začátečníky učila paní učitelka Hana Kárníková. Také jsme měli i několik snowboardistů. Ty pokročilé učil pan učitel Jiří Killar a začátečníky paní Markéta Kubů. A teď vám zkusím aspoň trochu přiblížit, jak jednotlivé dny probíhaly.

PONDĚLÍ 2.2. -PŘÍPRAVY

První den byly přípravy na celý týden. Když jsme byli všichni v Sedloňově, tak si vzal pan Killar všechny děcka, která něco potřebovala půjčit a odešel s nimi do půjčovny. Když se asi tak kolem 9:30 vrátili, začal nám pan učitel vysvětlovat pravidla. Na sjezdovku jsme se dostali asi kolem 10:00. Všichni, kteří jezdili na lyžích, vyšlapali do půlky sjezdovky, a dole zůstaly jenom instruktorky. Ty na nás mávali, a my na jejich mávnutí sjeli dolů k nim. Dole nás rozřadili do skupin. Já jsem se dostala do skupiny č. 2, tedy do mírně pokročilých. V pondělí jsme se učili takový ty základní věci, něco jako obloučky a tak.

ÚTERÝ 3.2. – DRUHÝ DEN

V úterý jsme se dostali na sjezdovku už v 9:00, takže jsme toho stihli hodně. Den začínal několika volnými jízdami na rozjezd. Potom jsme opakovali cviky z pondělí a učili jsme se i něco nového. Například jsme se učili bruslení na lyžích.

STŘEDA 4.2. – ZLOMENÁ RUKA

Ve středu jsme se toho hodně naučili, třeba takový carving. Ale stala se i jedna nepříjemná věc. Naši začáteční snowboardisté se učili poprvé jezdit na velké sjezdovce. Všichni se velmi snažili a samozřejmě i párkrát spadli. Při jednom nepříjemném pádu si Ondra Toušek zlomil ruku.

ČTVRTEK 5.2. – KARNEVALOVÝ DEN

Na čtvrtek si měla každá třída vymyslet, něco na karneval. Páťáci vymysleli, že si vezmou sluneční brýle. My (šesťáci) jsme si vymysleli, že si namalujeme knírek, sedmáci si udělali mašličky a osmáci si namalovali na obličej kočičí nos a fousky. A učitelé? Ti si vzali sukně. V tomhle jsme jezdili celý den.

PÁTEK 6.2. – VĚTRNÝ DEN

V pátek byl velmi silný vítr, a když všichni dorazili do Sedloňova, vypadalo to, že už se lyžovat nebude. Čekali jsme do 8:30, až se učitelé rozhodnou. Sjezdovka byla zafoukaná a sem tam na ní ležely větve. Vlekaři zkusili na zkoušku pustit vlek, ale ani by nás to kvůli silnému větru nahoru nezavezlo. A tak se páteční den zrušil. Všechny nás to moc mrzelo, protože jsme se všichni těšili na závody. Tak se šlo vrátit vypůjčené věci a v 9:40 se odjelo autobusem domů.

Tereza Grulichová 6. ročník

Návštěva předškoláků

Ve středu 21. ledna se k nám do školy přijeli podívat předškoláci a paní učitelky ze školek z Bystrého a Bačetína. V první třídě je přivítali prvňáčci. Nejdříve prvňáci četli předškolákům ze slabikáře a potom každý prvňáček přečetl jméno jednoho z dětí, které teprve do školy půjde, a ti si mohli vyzkoušet, jaké to je sedět ve školní lavici. Paní učitelka jim rozdala omalovánky a vybarvovali. Děti z družiny si pro předškoláky také připravily malé dárečky a upekly pro ně ještě muffiny s čokoládou, které si snědli v jídelně. Nakonec se někteří šli podívat po škole a zaujal je náš stolní fotbálek. Snad se jim naše škola líbila.

Aneta Moravcová 9. ročník

Karlovarský skřivánek 2015

Po roce jsme opět obdrželi pozvánku k účasti na pěvecké soutěži Karlovarský skřivánek s přímým postupem prvních výherců z každé kategorie do celostátního kola v Karlových Varech.
Letos jsme odjeli do opočenského Kodymova domu. V krásném prostředí hlavního sálu se předvedlo 57 soutěžících ve čtyřech kategoriích: první stupeň – bez pěvecké zkušenosti, první stupeň – pěvecká zkušenost, druhý stupeň totéž – bez a s pěveckou zkušeností. Po poradě vyučujících z prvního stupně reprezentoval školu Šimon Procházka s písněmi Beskyde, Beskyde a Hlídač krav Jarka Nohavici, druhý stupeň zastupovali Šimon Švejda s písněmi Když jsem k vám chodíval a Když si tě dívko představím z pohádky Tři bratři, Matyáš Chytrý s Černé oči jděte spát a Morituri te salutant od Karla Kryla, Eva Petříková zpívala Široký hluboký a Listen to Your Heart od skupiny Roxette.
Musíme všechny pochválit, protože projevili odvahu postavit se před velmi početné publikum a porotu odborníků: Jiřího Skopala, pedagoga z UHK a sbormistra sboru Kácov, Jiřího Hlaváčka, sbormistra Chrámové hudby v Novém Hrádku a Martu Světlíkovou, učitelku hudební výchovy na ZŠ České Meziříčí.
Naši zpěváčci obstáli se ctí. Šimon Procházka a Šimon Švejda obdrželi čestná uznání za předvedený výkon. Eva a Matyáš se umístili v první polovině soutěžících jejich kategorie. Možná si představovali účast přímo ve Varech, ale já nejvíc oceňuji jejich odvahu a vervu, se kterou se do zpívání pustili. Doufám, že si dál budou zpívat pro radost nejen jejich, ale i naši. Určitě je uslyšíte na školní akademii 5.června 2015.

Hana Henclová, učitelka

Pracovní činnosti žáků 5. ročníku

Naše třída poslední měsíc vyráběla při hodinách pracovních činností výrobky z krabic a kartónů. Vzniklo tak město, věž s hodinami, farma nebo akvárium. Jak se nám to povedlo, se můžete podívat na fotkách

Šimon Švejda 5. ročník

Čtenářská noc

Od Sáry

Pořádala se z 6. 3. do 7. 3. Pořádali to deváťáci ve spolupráci s učiteli. Každý měl uvést svou knihu. Deváťáci byli rozděleni do tříd, ve kterých nám četli. Potom jsme vyráběli záložky do knížek. Hráli jsme noční hru, ve které jsme dostávali otázky ohledně příběhů z knížek. Některé otázky byly lehké a některé byly naopak těžké anebo tam byly otázky, ve kterých jsme se ve čtení ani nedostaly. Ráno jsme si mohli ke snídani vzít loupák nebo bábovku a k tomu čaj. Po snídani jsme mohli hrát tichou poštu nebo fotbálek. Já si zahrála fotbálek a vyhráli jsme 2:1. Poté si většina dětí šla balit a všechno to končilo okolo 9:00 ráno. Já za sebe mohu říci, že se mi tam líbilo.

Sára Jechová 5. ročník

Od Šimona

Čtenářská noc byla v naší škole 6.3 -7. 3. 2015. Čtenářská noc je o tom, že velké děti čtou malým dětem. Přijeli jsme do školy v 18:00 a pak jsme si společně představili knížky, které zrovna čteme. Každá skupina měla jinou knížku. Nám deváťáci četli Tajemství gobelínu. Byli jsme čtvrtá a pátá třída pohromadě a vedoucí naší skupiny byli Milan Vencl, Kuba Ungrád a Matěj Ježek. Byla to sranda, protože kluci při čtení měnili hlasy. Pak jsme si vyrobili krásné záložky do knih. Po čtení se všichni vydali hledat otázky z knih, které se četli ve skupině. To mi přišlo docela těžké. Pak jsme malovali obrázky ke knížce. Nakonec se koukalo na film Nekonečný příběh. Potom jsme šli spát. Ráno jsme se nasnídali a jeli jsme domů. Celá akce se mi líbila, protože jsem tam byl s kamarády. Klidně bych tam šel znovu.

Šimon Švejda 5. ročník

Od Anety

Z pátku 6. 3. na sobotu 7. 3. se v naší škole konala čtenářská noc, aneb deváťáci čtou dětem. V pátek se kolem 18. hodiny děti od 1. do 5. třídy sešly ve škole. Když jsme se všichni schromáždili, šli jsme do 7. třídy, aby si děti mohly představit knížky, které čtou. Potom jsme si děti rozdělili do 3 skupin: 1. třída; 2., 3. třída a 4., 5. třída. A podle toho jsme jim četli různé příběhy. Já a moji dva spolužáci jsme měli 2. a 3. třídu. Když jsme dočetli prvních pár kapitol, dali jsme si chvilku přestávku na občerstvení. Pak jsme opět četli. Kdo z dětí chtěl, mohl číst chvíli také. Z toho, co jsme četli si měly děti zapamatovat co nejvíce informací, protože následovala noční hra, která spočívala v tom, že děti hledaly po škole barevné papírky, na kterých byly napsané otázky z toho, co jsme jim četli a oni na ně měli odpovídat. Kdo chtěl, mohl si vyrobit svoji vlastní stylovou záložku, které se všem povedly, a tak budou mít společně s diplomem památku na naši čtenářskou noc. Někdo si pak ještě četl nebo se koukal na pohádku a pak už se všichni ukládali ke spánku. Ráno se postupně probouzeli, nasnídali a opouštěli školu. Doufám, za nás deváťáky, že se tato akce těm našim mladším spolužákům líbila a budou na ni rádi vzpomínat.

Aneta Moravcová 9. ročník

Mistrovství ČR "ORION - SHIVA KTM CUP 2015"

Jinak řečeno mistrovství České republiky v motoskijöringu 2015. V plánu bylo celkem šest mistrovských závodů, ale protože to sněhové podmínky nedovolily, jely se jen tyto čtyři Horní město u Rýmařova, Klášterec nad Orlicí, Martinice v Krkonoších a na konec u nás v Dobřanech v O. h., kde proběhlo tradiční vyhlášení celkového pořadí jak v mistrovství České republiky tak i Orlického poháru. V Dobřanech se zúčastnilo 11 posádek MČR a 20 posádek orlický pohár. Zatímco v Martinicích se potýkali pořadatelé i jezdci s nedostatkem sněhu, v Dobřanech ho bylo dost. Jezdce tak čekala rychlá a skvěle připravená trať. V obou dvou seriálech se jel jeden trénink, tři kvalifikace a na konec finále. V MČR postoupilo do finále jen 10 posádek a v Orlickém poháru se jelo i finále B. V něm se zúčastnilo 12 posádek a z toho první dva postoupili do finále A. Celkové pořadí MČR v kvalifikacích bylo, Mňuk s Langerem před Mohauptem s Hotovým a Roušavý s Marešem. A Orlický pohár vyhrála posádka Rous s Regnardem na druhé pozici byly Kavka se Sabotou a třetí skončil Vetešník s Procházkou. Do finále v MČR se nedostala mladá posádka Pavel Dvořáček a Jiří Pach, kterým je teprve 16 let, a jeli vůbec poprvé. Obě dvě finále od startu až do cíle byly hodně nabIté, takže diváci se měli na co dívat. Pořadí ve finále Orlického poháru: 1. Jiří Kavka – Pavel Sabota 2. Zdeněk Vetešník –Jaroslav Procházka 3. Tomáš Krejsa – Jaroslav Brůna. Pořadí ve finále MČR1.Lukáš Mohaupt – Václav Hotový2. Josef Sládek – Petr Čížek3. Patrik Šroler – Miroslav Šroler. Na závěr závodu bylo v místním „Dřeváku" provedeno slavnostní vyhodnocení seriálu MČR i Orlického poháru. Oceněni byli i nejlepší pořadatelé 2015, kterými byli dobřanští organizátoři. Jako skokani roku, byli vyhodnoceni nováčci Pavel Dvořáček a Jiří Pach.mistry republiky se stali Lukáš Mohaupt a Lukáš hotový, vícemistři po velkém boji Josef Mňuk, Filip Langer a na třetí pozici nakonec Josef Sládek – Petr Čížek. No a pořadí Orlického poháru bylo 1. Jiří Kavka – Pavel Sabota 2. Zdeněk Vetešník – Jaroslav Procházka 3. Tomáš Krejsa – Jaroslav Brůna.

Natálie Švorcová 8. ročník

Návštěva planetária a hvězdárny

Se školou jsme jeli na výlet do planetária a hvězdárny v Hradci Králové. Jeli jsme tam, protože se v přírodovědě učíme o tématu Země ve vesmíru.
Exkurze se uskutečnila ve středu 18. 2. 2015 a jely tři třídy. S naší pátou třídou jeli ještě čtvrťáci a šesťáci. Doprovodili nás páni učitelé Kubáček, Killar a paní učitelka Dašková. Odjezd od školy byl v 8:30 a jeli jsme autobusem. V autobuse jsem seděl s Vojtou Venclem a Matějem Tláskalem. Na místo jsme dojeli asi v 9:30.

Po příjezdu jsme se nasvačili a pak nás paní odvedla do kina, kde nám nad hlavami promítali let vesmírem. Dozvěděl jsem se, že prstenec planety Saturn je z kamenů, prachu a ledu. Moc se mi to líbilo, protože jsem viděl všechny planety, o kterých jsem četl v encyklopedii. Také jsem tam viděl přístroj, který znázorňoval atomy, které se pohybují okolo nás. Zajímavá byla plazmatická koule, na kterou když dáte ruku, tak se k ní stahují světla.
Poté jsme šli do hvězdárny a viděli jsme obří dalekohled. Bohužel jsme se nemohli podívat, protože venku bylo zataženo.
Pak jsme došli do obchodu se suvenýry a já jsem si koupil sešit, který má desky s 3D obrázkem.
Tím exkurze skončila a my jsme jeli autobusem zpátky do Dobřan. Některé děti vystupovaly po cestě a do školy jsme se vrátili v 13:30. Moc se mi to líbilo, protože to bylo zajímavé.

Šimon Švejda 5. ročník

Zlatý míč

Zlatý míč je ocenění, které dostane na začátku každého roku (od roku 1956) nejlepší fotbalista světa. Dříve (do roku 2010) vybírali nejlepšího fotbalistu novináři, ale po sloučení s oceněním Fotbalista roku hlasují i fotbalisté. Každý hráč, trenér nebo novinář musí napsat tři jména. Po prvním kole hlasování se vyberou první tři, kteří jdou soutěžit o Zlatý míč. Letos si to o zlatý míč rozdali Cristiano Ronaldo (Real Madrid), Manuel Neuer (Bayern Mnichov) Lionel Messi (FC Barcelona). Letos vyhrál po druhé za sebou Cristiano Ronaldo. Zlatý míč v historii získali pouze dva češi - Josef Masopust a Pavel Nedvěd.
Nejvíce Triumfů: Lionel Messi 4×, Cristiano Ronaldo 3×

Matěj Grulich 8. ročník

Hádanka

Dostali jste devět na pohled stejných mincí, jedna je falešná - lehčí. K dispozici máte rovnoramenné váhy. Jak na dvě vážení zjistíte, která je falešná?

Nápověda
Kolik mincí dáte mimo váhu?

Samuel Kiszka 6. ročník

Pudinková buchta od Káti

20dkg cukr moučka
20dkg hl. mouky
1dcl vody-vlahé
1dcl oleje
1 prášek do pečiva
4vejce
- vše utřeme, vlijeme na vymazaný a vysypaný plech
uvaříme 2 čokoládové pudinky a vlijeme cik-cak na buchtu a dáme péct na 150 stupňů 20-25 minut (okraje zahnědlé), 2 zakysané smetany s 2 lžícemi moučkového cukru potřeme na ještě teplou buchtu a vrch posypeme skořicovým cukrem.

Kateřina Krivčíková 6. ročník

Duhové hory v Číně

Duhové hory jsem našel na internetu, když jsem vyhledával 10 nejkrásnějších míst. Nejvíce mě zaujali právě tyto hory, když jsem je uviděl, hned jsem si řekl, že tam musím někdy jet.
Na tomto místě se nejspíš spojila většina barev a vytvořila zcela výjimečné místo, které je pastvou pro oči, když tam člověk přijde, zdá se mu, že je ztracen v nekonečné barevné krajině. Duhové hory leží v provincii Kan-Su u města Čang-jie. Hory mají rozlohu přibližně 40 km2. Za svůj vzhled vděčí červenému pískovci a ložiskům dalších minerálů různých barev. Vrstvy pískovce byly zformovány za 24 mil. let a následně zohýbány pohybem litosférických desek. Pestrobarevnou pruhovanou krajinu nakonec dotvaroval vítr a déšť. Dnes jsou Duhové hory dostupné díky chodníkům a díky své unikátnosti patří mezi seznam světového dědictví UNESCO. Tyto hory jsou velice zajímavé a rozhodně stojí za to je vidět na vlastní oči. PS: Není to photoshop :D

Matěj Grulich 8. ročník

Znáte je?

Hugh Jackman

Hugh Jackman je australský herec. Narodil se 12. října 1968 v Sydney v Austrálii. Proslavil se hlavně rolí Wolverina (Logena) v X-menovi. Další známé filmy: Ocelová pěst, Kate a Leopold, Van Helsing, Austrálie. Časopisem People byl zvolen za nejvíc sexy mužem planety 2008. 11. Dubna 1996 si vzal australskou herečku Deborru-Lee Furnes.

Elyas M'Barek

Německý herec rakousko-tuniského původu, ale téměř celý svůj život strávil v Německu. Narodil se 29. května 1982 v Mnichově. Je hvězdou filmu Fakjů pane učiteli (Fack ju Göhte). Mezi jeho koníčky patří lyžování, snowboarding, plavání a box.

Jim Parsons

Americký filmový a televizní herec se narodil 24. března 1973 v Houstonu. Nyní žije v New Yorku. Nejvíce se proslavil ve známém americkém seriálu THE BIG BANG THEORY (Teorie velkého třesku) jako jeden z fyziků, Sheldon Cooper. Dále v seriálu hrají např. Johnny Galecki (jako Leonard Hofstadter) nebo Kaley Cuoco (představující Penny).

Katy Perry

Americká zpěvačka, textařka a hudebnice. Narodila se 25. října 1984 v Kalifornii. Katy Perry je umělecké jméno, pravé je Katheryn Elizabeth Hudsonová. Jelikož by se Katy Hudson pletlo s Cate Hudson, přejmenovala se na Katy Perry (Perry se jmenovala její matka za svobodna). Katy má barvené černé vlasy (původní barva blond). Je známá nekonvečním stylem oblékání, který často kombinuje barvy a staromódní oblékání. Její známé písničky: Roar, Dark Horse, Firework, Hot n Cold, This Is How We Do atd.

Karolína Marešová 7. ročník

Kouzelník Rabits

Žil byl jeden kouzelník a jmenoval se Rabits, a že to nebyl obyčejný kouzelník. Uměl kouzla, která vypadají jako upravená v počítači. Třeba jeho první vystoupení bylo úplně vyprodáno. Jeho vystoupení se den ode dne zlepšovala. Když jdu po ulici a vidím jeho plakáty na další vystoupení, hned bych si koupila lístek, ale mám smůlu, když se dozvím o dalším představení, je už vyprodáno a navíc to je hrozně drahé. Jdu po centru a vidím jeho spolupracovníky, jak prodávají vstupenky. Sice se slevou, ale furt je to drahé. Vidím na ulici desetidolarovou bankovku a k tomu jsem měla v kapse dvacetidolarovou bankovku. To je náhoda. Jeho vystoupení zrovna v akci stojí třicet dolarů a tak na to mám. Koupila jsem si lístek na večer. Když už je večer a dorazím na vystoupení, tak dám lístek pánovi, který štípá lístky, a jdu si sednout. Najednou se ztemnila světla a jeden reflektor posvítil na zem, ze které se objevoval dým a z dýmu se objevil Rabits a jakmile vystoupil z dýmu, zavřel oči a vybíral někoho, aby vylezl na pódium. To byl úžasný pocit, když vybral mne. Přišla jsem na pódium a on chtěl, abych si vlezla do truhly. Zavřeli truhlu a otevřeli rakev, ve které jsem se ocitla a ani nevím jak. Potom vytáhl fialový šátek, který se ve vzduchu vznášel a měnil tvary. Když představení skončilo, tak mě požádal, jestli bych se nechtěla stát jeho asistentkou při vystoupení, a tak se můj idol stal mým zaměstnavatelem.

Sára Jechová 5. ročník

Pálení čarodějnic. Jaká je historie a tradice?

Filipojakubská noc z 30.dubna na 1.května bývala jednou z magických nocí, kdy prý měly zlé síly větší moc než kdy jindy. O půlnoci před sv. Filipem a Jakubem, kdy měly zlé síly moc škodit lidem, se daly najít různé poklady. Aby se hledající před silami bránil, musel mít u sobě květ z kapradí, svěcenou křídu a další podobné předměty. V raných dobách byly ve velké oblibě kolektivní rituály, které se točily kolem sexu a dosažení pocitu extáze.Zajímavé rituály se odehrávaly na pohanský svátek Beltain, který podle dnešního kalendáře je 30. dubna. V původních zvycích se o půl noci sbíraly větve a květy, kterými se zdobily domovy, chlévy a stáje. Strážní duchové, kteří přebývali v bylinách, ochraňovali domácí zvířata před predátory a nemocemi. Byl to prastarý zvyk uctívání národa malých lidí, kouzelných skřítků a čarovných trpaslíků,tančily se kruhové tance nebo se z kamenů vytvářely labyrinty, kterými se procházelo.Beltain je svátek ohně a bylin je pro něj typické skákání přes oheň. Je to symbol probíhající očisty.

Bára Hockicková 8. ročník

Přijde čarodějnice do papírnictví.Chce si koupit fix, tak se zeptá prodavače: "Dá se s tímhle fixem psát i pod vodou?" Prodavač odpověděl: "Samozřejmě, ale i jiná slova."

Puppy Linux

Stále hledáte operační systém pro svůj starý počítač, který nemá ani 512Mb ram a prehistorický procesor, který jako zázrakem ještě funguje? Nebo ten, který si hodíte na flashku a nosíte ho všude s sebou? Teď už hledat nemusíte...
Pro začátečníky, puppy linux je jedna z mnoha linuxových distribucí. Má více správce balíků, než je standartní u jiných distribucí, jeden pro .pet, pro .deb (z Debianu), pro .pkg (z Arch Linuxu), pro .SlackBuild (ze Slackware). Ale pozor, s ostatními distribuce se začal spojovat až u páté řady jeho distribuce.
Teď něco z historie... Tento geniální operační systém byl sestaven Barrym Kaulerem a oficiálně to začalo verzí 1 a to 29. března 2005. První verze byla určena pro staré počítače, které měly alespoň 32Mb paměti ram. Do verze 2 byl přidán internetový prohlížeč založený na Mozille, Seamonkey. Ve 3 verzi byla přidána možnost instalovat balíky ze Slackware, takže se stal o trochu kompatibilnější. Ale nevydrželo to dlouho, kvůli zachování minimální velikosti a stalo se tak ve 4 verzi, ale s možností doinstalování balíčků z takzvané "kolekce kompatibility". 5 verze je založená na projektu Woof (Haf), který umožňuje instalovat balíčky i z jiných distribucí (z Debianu, Ubuntu, Slackware, nebo Arch). Zde už byl na výběr webový prohlížeč, který se dal doinstalovat vedle základního (Midori). A konečně je tu zatím poslední verze 6, která je přímo propojená se základem Ubuntu 14.04. Tak to by mělo k vývoji stačit.
Já osobně používám samozřejmě nejnovější, šestou verzi a tahám ji na flashce všude s sebou (i když není moc míst kam ji tahat, takže vlastně jen do školy a domů...). Instalace z ze základního obrazu, mě velice překvapila, příjemně samozřejmě, nejen svou rychlostí, ale po instalaci jsem zjistil, že i z té instalované verze se dá nainstalovat dál. Jinak příjemné prostředí, akorát je trochu složitější připojení k wi-fi, ale je rozhodně jednodušší, než ve čtvrté verzi (s tou jsem začínal a na dobu mě odradila). K dispozici máte základní programy na psaní textů, kreslení obrázků, poslouchání hudby a všechno co je občas potřeba.

Štěpán Melichar 9. ročník

Michal Šteier 7. ročník

Pohádka od Agátky

Byla holčička. Byla sama. Však to si jenom myslela. Měla kytku, byla kouzelná a to ona nevěděla. Jednou holčička kytku zalévala. Byla modrá, a když ji zalévala, stalo se něco podivného. Kytka zfialověla a holčička se lekla. Holčička se k ní přiblížila a kytka promluvila. Holčička se zase lekla a kytka řekla, ať jde za 3 řeky a 2 hory a tam vezme fialovou bobuli. Když to holčička udělala, dala bobuli kytce. Kytka poděkovala a snědla ji. Ale potom se stalo něco divného, z kytky se stala malá ségra, maminka a tatínek. Holčička vykřikla: RODINO! A tak žili až do smrti. Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Agátka Křížová 3. ročník

Z hodin mediální výchovy

Bitva o Británii

Psal se rok 1940. 2. světová válka už byl v plném proudu. Když po porážce 22.6.1940 Francie kapitulovala, domníval se Hitler, že se s ním Velká Británie (VB) uzavře smír. To se ale nestalo! (tento příběh je z mojí hlavy, nehledejte v něm tudíž všechny pravdivé informace, budu se samozřejmě z části držet osnovy, kterou přestavuje bitva o Velkou Británii)

Jmenuji se František Kopecký. Narodil jsem se v ČSR roku 1919. Moje matka se jmenovala Marie a můj otec Josef. Bylo tenkrát po 1. světové válce. Nikdy jsem se nedozvěděl, co se tu za války dělo. Rodiče o tom nechtěli mluvit, jen doufali, že už nás žádná taková katastrofa nepotká. K naší smůle a ke smůle všech ostatních se tak stalo už za 20 let, kdy Adolf Hitler napadl Polsko. A pak už se to sypalo. Skandinávie, Francie a pak Velká Británie. Doslechl jsem se, že ve Velké Británii nebojují jen britští letci, ale i Fracouzi, Norové, Poláci a samozřejmě Čechoslováci. Rozhodl jsem se, že se do Velké Británie vydám taky. Matka plakala a naříkala, že už se nevrátím, ale já byl rozhodnutý. O několik dní později, když jsem se dostal do Velké Británie, přihlásil jsem se jako dobrovolník u RAF (Britské královské letectvo). Po základním výcviku jsem byl nasazen se strojem do vzduchu. Peklo, které jsem uvnitř té malé kabiny letadla prožil, je nepopsatelné. Luftwaffe (Německé letectvo) nemělo slitování, tak jako my. K zemi padala letadla obou stran. Sestřelen jsem byl i já, ale podařilo se mi přežít a s novým strojem jsem byl opět nasazen do vzduchu. Němci na nás útočili drtivou silou. Pak Hitler nařídil bombardovat civilní cíle a průmyslové oblasti. Jeho záměrem bylo demoralizovat občany Británie. To se ovšem nepovedlo. Naopak RAF tímto nabrala nové síly a dál kladla odpor, držel jsem se až do konce bitvy. Proč už Německo neútočilo? Počasí na kanálem La Manche se zhoršilo natolik, že Němci na nás už nebyli schopni útočit. Já jsem přežil a Velká Británie byla zachráněna. Mohl jsem se vydat na cestu domů, na cestu ke svobodě. Ke svobodě?

Jan Novohradský 9. ročník

Střílení v Uherském Brodě

Pochybuji, že by o tomto incidentu, díky našim médiím, někdo ještě neslyšel, ale pojďme si to trochu víc rozebrat!

Co víme z médií?

Podle lidí, co znali pachatele, byl psychicky labilní člověk. Vtrhl do restaurace, kde začal střílet, stihl zabít osm lidí. Měl dvě zbraně, obě legálně. Zbrojní průkaz si udělal zhruba měsíc před incidentem. Rodina mu v tom však chtěla zabránit, asi věděli proč… Ještě před tím, než se dostal do oné restaurace, obešel prý ještě několik podniků, ale pravděpodobně v nich nebyl dostatek lidí. Potom zavolal do TV Prima, konkrétně na krimilinku, aby na svůj čin upozornil, zamířil do restaurace Družba a začal střílet. Stalo se tak kolem první hodiny odpoledne. Policisti se nijak extra neprojevovali (kromě toho, že se tam přišli podívat a když zjistili, že by to mohlo být nebezpečné, tak radši odešli), zhruba deset minut před druhou hodinou, takže za necelou hodinu jen omezili dopravu a sondovali okolo, protože nevěděli, zda tam má rukojmí, nebo ne. Mezi tím vším tam lítal patrně záchranářský vrtulník. Až za zhruba tři čtvrtě hodiny dovnitř vnikla zásahová policejní jednotka, čímž celé drama ukončili, protože když je pachatel spatřil, sám se prý zastřelil (zásahovka asi vypadá drsnějc). Takže za tu dobu to odneslo celkem osm lidí plus útočník. Padlo 25 ran. Mohlo by jich být i víc, nebýt jistých osob. Jeden mladík jich pár zachránil, když onoho střelce při nabíjení přetáhl židlí a utekl.

Co na to já?

Já začínám tak trochu pochybovat o policii. Jejich heslo zní: "Pomáhat a chránit." Pomohli těm lidem uvnitř? Ochránili je? Nemyslím. Ředitel krajského ředitelství Zlínského kraje pan Jaromír Tkadleček objasňuje zákrok policistů. Deset minut po první informaci o tom, že v restauraci někdo střílí, dorazila hlídka do restaurace. Pachatel se před nimi skrýval za barovým pultem a začal po nich ihned střílet. Tak se rozhodli, že si zavolají posily. Jako já nevím, jestli se v policejní škole neučili střílet nebo co, ta restaurace není snad tak veliká, že by na deset metrů netrefili meloun??? Krom toho byli dva, on byl sám, oni měli neprůstřelné vesty, které "čezeta" rozhodně neprostřelí, on měl před sebou jen barový pult… No a to byla vlastně veškerá jejich akce, dokud nepřijela zásahovka. Jak řekl Apu Homerovi, když ho zrovna okradl Haďák: "Gratuluji Homere, právě si propásl šanci projevit se jako hrdina." Zkrátka policisté ani jednou nevystřelili.

Druhá věc, co mě na tom dostala je, že vláda chtěla díky tomuto incidentu omezit počet zbraní mezi civilním obyvatelstvem, naštěstí se tak nestalo a doufám, že nestane. Důvod? Pachatel je měl legálně. Co kdyby se našlo víc takových a chodili by střílet do restaurací? Ještě před vydáním zbrojního průkazu rodina varovala, že to není dobré. A konec konců, kdo chce zabíjet, ten si zbraň vždycky najde, legálně, nebo nelegálně, ale najde. Velice se mi líbil výrok pana Jakla a plně s ním souhlasím. Řekl: "Jedna zbraň navíc mohla tragédii v Uherském Brodě zabránit." Co dodat?

Štěpán Melichar 9. ročník

Záhada tajemného dopisu

Toto téma jsem si vybrala, protože na podzim předloňského roku vysílala Česká televize dvoudílný film Poslední cyklista. Popisoval život jednoho židovského děvčete a její rodiny od roku 1938 do 1945. Později jsem viděla film Colette, který vyprávěl o životě v koncentračním táboře Osvětim. Filmy mě velice zaujaly a začala jsem se o toto téma více zajímat. Moje mamka pracuje v archivu a nedávno úplnou náhodou našla mezi novinami dopis. Byl uložený v zalepené obálce. Mamka ho otevřela a našla tam vyprávění jedné paní, která možná přežila holocaust. Kopii dopisu mi půjčila, abych si ho mohla také přečíst.

Paní začala psát své vyprávění v říjnu 1944. Na začátku popisuje, jak v říjnu 1941 musela se svým manželem nastoupit na holešovickém nádraží do transportu, který je odvezl do polské Lodže. Tam bydleli ve špatných hygienických podmínkách, namačkaných hodně lidí v jedné velké místnosti. Často měli hlad, trpěli nemocemi, například tyfem, dysentherií, průjmy a černým kašlem. Léků i jídla byl velký nedostatek a hodně Židů umřelo už v tomto ghettu. Bohužel, umřelo tam mnoho jejích známých a také manžel Karel. Na něj pak ve svém vyprávění často vzpomíná. Ona sama také byla obětí dysentherie, ale uzdravila se. Někteří zoufalci se pokoušeli utéct, ale většinou je Němci chytili a pro výstrahu ostatním zastřelili. V ghettu byly těžké podmínky, ale to nejhorší je čekalo v Osvětimi.

Jednoho dne dostali rozkaz nastoupit do připravených nákladních vagónů, které je odvezli neznámo kam. Až na konci cesty malou škvírkou mezi prkny vagónu zahlédli nápis Auschwitz (Osvětim). Vzpomíná, jak na ně čekali Němci se psy a rozdělovali je na ženy a děti a do druhé skupiny šli muži. Pak je dále třídili na ty, které můžou pracovat a na ty, které šly brzy do plynu. Dál vypravuje, jaký byl v Osvětimi režim, jak krutě s nimi dozorkyně zacházely a jak moc trpěly hlady a zimou. Napsala, že oproti Osvětimi byla Lodž luxus. Z jejích poznámek se dá vyčíst, kdo kdy zemřel, kdo ještě žil. Blížil se konec války, Němcům docházely pracovní síly a potřebovali dělníky do továren na výrobu zbraní. Při jedné selekci musela vystoupit z řady s několika dalšími vězeňkyněmi a nahnali je do vlaku. Dlouho nevěděla, kam jede a myslela si, že je s ní konec. Měla štěstí, že ji vybrali na práci a ocitla se v Meziměstí u Broumova.

Pochvalovala si, jaké je krásné vrátit se do své vlasti a po dlouhé době zase spát a jíst skoro jako normální člověk. Ve srovnání s Osvětimí se cítila jako královna. V Meziměstí se k nim chovali Němci docela dobře, pracovala v muniční továrně. Její zápisky mají 22 hustě popsaných stránek a končí v listopadu 1944. Nevíme, zda se paní Ertlová dožila konce války a jaký byl její další život.

Vrtá mně hlavou, jestli by se dalo vypátrat, jak vlastně skončila a jak skončily její kamarádky, o kterých píše v dopise.

Elis Ptáčková 7. ročník

Sen

Škola po prázdninách,
je teď nová.

My se do ní těšíme,
a po zvonění ztišíme.

Náš učitel Švejdíček,
nosí s sebou slovníček.

Na začátku hodiny,
vyvádíme kraviny.

On nás vždycky utiší,
A s pětiminutovkou si pospíší.

Když jí máme napsanou,
průpovídky nastanou.

Učitel nám zadá práci,
nemám na ni žádnou šanci.

Mezitím pětiminutovky opravuje,
a známky nám hned oznamuje.

Hned si jdeme s žákovskou,
máme radost obrovskou.

Dostali jsme jedničky,
máme radost navždycky.

Ale to byl jenom sen,
s moc moc hezkým pohledem.

Teď nastala skutečnost,
smíchu máme pořád dost.

Pětiminutovku jsme napsali,
jenže všichni pětku dostali.

Psali jsme jí z hustoty,
Ale všichni zapomněli postupy.

Takto končí dnešní školní den,
a já běžím ještě rychle ven.

Kateřina Hoňková 6. ročník

Můj den

Jaký je můj den?
to vám povím jen
počkejte chviličku
a já vám povím básničku.

Já když vstanu z postele,
netvářím se moc vesele.
Zazvoní mi budík,
musím zmáčknou čudlík.

Hned si zapnu telku,
pak otravuju Terku.
Píšu jí hned zprávu,
pak si jdu dát kávu.

Nemám ráda vstávání,
pak následuje snídání.
Udělám si svačinu,
pití, co mám vypiju.

Pak si postel ustelu,
jo! Mám ráda nutellu.
Mamka mi za chvilku volá,
dělá ze mě vola.

Samozřejmě si dělám srandu,
pak jdu vzbudit Dandu.
On strašně moc chrápe,
což nikdo nechápe.

Potom jdu teda na bus,
potkám Péťu a řeknu čus.
Kecáme tam chviličku,
za chvilku potkáme Elišku.

Pak přijede bus,
dala bych si džus.
Nastoupíme do něj,
děcka křičej: hej, hej.

Přijedeme do Bystrého,
Hmm... dala bych si něco dobrého.
Do busu se všichni tlačí,
místo v něm opravdu nestačí.

Pak přijedeme do Dobřan,
dveře od busu otevřené dokořán.
Když už všichni vystoupíme,
do krámu jdem a něco nakoupíme.

Potom jdeme do školy,
pozorujem kantory.
Tak je slušně pozdravíme,
občas se i ukloníme.

Kantor je učitel,
někdo říká mučitel.
Pak začíná hodina,
já bych radši do kina.

Škola mě někdy baví,
jen když je den pravý.
Někdy se však nudím,
můj unuděnej ksicht hodím.

Když už škola končí,
Anča hnedka tančí.
Samozřejmě radostí,
protože netrpí žádnou bolestí.

Tak už jedu do Báčka,
moje jméno je Kačka.
Pak přijedu domů,
nebudu vám zpívat k tomu.

Tak tohle byla moje báseň,
psaní básní není moje vášeň.
Tak zazvonil zvonec,
a tohle je konec.

Kateřina Krivčíková 6. ročník

Florbal

Florbal to je prima sport,
můžeš vyhrát třeba dort.
Je to pěkná dřina,
nezvládne to jen tak nějaká měchuřina.
Kdo se při tréninku správně lopotí,
ten se pořádně zapotí.
Děláme tam různé cviky,
dřepy, skoky a hlavně kliky.
Trenéři jsou tvrdí chlapy,
nemají to lehké taky.
Musí zkrotit celý tým,
někdy kroutí hlavou nad tím.
Hlavní je však spolupráce,
trenéra, brankáře, ale i hráče.
Když se toto povede,
k vítězství nás to dovede.

Pepa Málek 6. ročník

Čtyřkolka

Já mám doma čtyřkolku,
vyjel jsem dnes na louku,
nešlo však moc jezdit,
sníh mě zkoušel brzdit.

Mně to ale nevadí,
se sněhem si poradím,
nejdřív tam dám jedničku
a už si broukám písničku.

Pak tam dvojku kopnu,
přes sníh pěkně hupnu,
a když mi to pěkně frčí,
plynule tam trojku strčím.

Čtyřka tam je v cuku letu,
radostí já přímo květu,
a když tam dám za pět,
usmívám se na svět.

Štěpán Brych 6. ročník

Štěstí

Co si myslíš, že je nejdůležitější v životě?
No přece štěstí!
Štěstí je i nejhezčí.
Štěstí v životě je i štěstí v lásce,
i když někdy trvá jen krátce.
Ke štěstí patří také smutek,
který vykoupí jen dobrý skutek.
K dobrým skutkům pomáhají andělé,
bez nich bychom byli jenom skály omšelé.
Štěstí je věc překrásná,
zářiš při něm jako hvězda přejasná.
Štěstí by nás nemělo nikdy opustit,
i když nám to tak nepřipadá,
štěstí je, když dokážeme odpustit.
Dle pověsti střepy nosí štěstí,
ale někdy to do domácnosti přinese spíše neštěstí.
Znakem štěstí jsou čtyřlístky,
ale při jejich hledání jsou častější tříllístky.
Pro štěstí se musí něco obětovat,
třeba jen svůj vztek opanovat.
I pomoc druhým někdy pocit štěstí přináší,
a lepší život jiným vytváří.

To co prožíváme je osud
a tak to probíhalo až dosud.
Já vím osud je někdy pes,
ale někdy Ti zas přinese štěstí les.
Ale štěstí jednou pomine
a načas se jen tak nevrátí,
ale nezapomeň,
až ho budeme nejvíce potřebovat,
tak se k Tobě obrátí.
Co je štěstí?
Jenom muška zlatá,
za kterou se brzy zavřou vrata.
Tímto se s Vámi loučím,
hezky se mějte
a radím Vám dobře,
pořád se smějte!

Markéta Sovinová 6. ročník

Léto

Slunce dneska hezky svítí,
na vodě se odraz třpytí.
Koupeme se u vody
a sbíráme jahody.
Dneska to byl krásný den,
chodili jsme pořád ven.
Zítra půjdeme na výlet,
to zas bude velký let.
Svačinu si připravíme,
brzo ráno vyrazíme.
Půjdeme na zdejší hrad,
půjde s námi kamarád.
Potom sníme svačinu,
pak půjdem na zmrzlinu.
Už se na to těším moc,
ale teď už dobrou noc.

Agáta Gazdíková 6. ročník

Naše škola

Naše škola, školička,
není zas tak maličká.
Stojí tam už mnoho let,
v krásných, slavných Dobřanech.
Chodil do ní i můj děd,
otec tam šéfuje teď.
Žáků je tam mrtě dost,
učitelům pro radost.
Malí, velcí,
tlustí, tencí,
chlapečci i holčičky,
mají tam své židličky.
Učitelé jsou moc prima,
a ve škole není zima.
Proto tam chodíme rádi,
všichni jsme tam kamarádi.
Učíme se zajímavé věci,
ale máme u toho blbé kecy.

Naše šestá třída,
byla trochu bída,
Teď už se však snažíme,
a více se učíme.
Už chápeme fyziku,
přírodák i matiku.
Tělocvik nám dává zabrat,
pak musíme sílu nabrat,
to děláme v jídelně,
kde nám chutná výborně.
Zkrátka je nám tam moc krásně,
o Triviu skládáme básně.

Tereza Grulichová 6. ročník

Nikdo není dokonalý

Téma „Nikdo není dokonalý" jsem si vybrala, protože mi přišlo, že to je jediné téma, na které bych alespoň trochu věděla, co říci. Takže v této úvaze bych vám chtěla říci svůj názor na lidi, kteří stále řeší, jak vypadají, jak podle toho posuzují ostatní a o tom, co lidé jsou schopní pro to udělat.

Je jasné, že každý z nás si alespoň jednou řekl, že není spokojený sám se sebou. (Až na pár narsiců). Mě osobně se líbí, když si nějaká holka řekne „Jo, jsem krásná!". Líbí se mi, že nehledí jen na to špatné, ale že si také všímá těch krásných věcí na sobě. Ale zase se mi přestává líbit, když si to ta holka říká pořád u všeho a nevidí na sobě žádnou chybu. Protože to zní už docela namyšleně. A samozřejmě, každej má nějakou chybu. Kdybych měla mluvit jenom o věcech co mi vadí na sobě, tato úvaha by byla alespoň přes pět stran. Ano, každý má chyby. Ale to je právě to, co se mi na lidech líbí. Kdyby byl někdo naprosto dokonalý, vůbec by na něm nebylo nic zajímavého. Spíše by ho ta dokonalost dělala nudným. A tak si myslím, že lidé by neměli koukat jenom na své nedostatky, ale také si všímat těch krásných věcech na nich... A trochu mimo téma... Jednou mi jedna kamarádka řekla, že ji vadí, že lidé nerozeznávají rozdíl mezi líbit, mít rád a milovat. Já s ní souhlasím a zároveň mi to nahrálo myšlenku. Proč se všechny holky chtějí klukům jen líbit, když každá holka sní o tom být milována?

Dále bych chtěla mluvit o tom, jak v této době lidé hrozně posuzují lidé podle toho, jakou mají postavu, oblečení, elektroniku nebo názory. Někdo si potrpí na značkovém oblečení, někdo si vystačí s obnošeným oblečením z hrabáku. Některým klukům se líbí holky co vypadají jako modelky, některým (těm rozumnějším) klukům se líbí, když mají holku za co chytit. Někdo si musí kupovat nejnovější modely mobilů, někdo si to nemůže dovolit. Někteří chtějí, aby jejich názor slyšel celý svět, protože je to ten nejlepší názor na světě, někteří si ho nechají pro sebe, protože se bojí, že by za něj mohli být ve společnosti zavrženi. V tento moment se lidé dělí na ty skromné a na ty narcisi. Nechci říkat, že lidé se dělí jenom na tyto dvě skupiny. To ani náhodou. Jen jsem dala dva příklady.

A když opět trochu změníme téma… Nikdy nepochopím ty lidi, co si myslí, že jsou ošklivi, jdou na plastickou operaci a potom si myslí, že jsou krásnější. Vždyť to není přirozené a už jen to je nedělá krásnější. Pokud má někdo nadváhu, tak ať začne cvičit, a ne utrácet šílený peníze za liposukci. Když někomu vadí, že se mu dělají vrásky, tak ať si koupí make-up. Možná to nezakryje úplně detailně, ale alespoň nebude vypadat jako barbie. A přiznejte, v hloubi duše, že mám pravdu.

Takže v této úvaze jsem vám co nejstručněji pověděla, co si myslím o „dokonalosti" na lidech.

Kateřina Jechová 9. ročník

Co mě znepokojuje na mravnosti lidí

Proč jsem si vybral téma "Co mě znepokojuje na mravnosti lidí"? Mám na to vlastní názor, se kterým má také co do činění i mé náboženství. Vlastně co by mě mělo znepokojovat na MRAVNOSTI lidí? Jak si mnohdy všímám, znepokojuje mě spíše jejich nemravnost. Co to ale vlastně ty mravy jsou? Jak se rozlišují věci na mravné, či naopak nemravné? Jak se chovat mravně? Proč se nechovat nemravně? Co jsou potom morální zásady a etika? Odkud se to všechno vzalo?

Abychom mohli vůbec nějak soudit, co je mravné, nebo nemravné a na základě toho se znepokojovat, musíme vědět, jak mravy, morálka a etika fungují. Už od počátku všeho tvorstva platí:"Chovej se k ostatním tak, jak chceš, aby se chovali k tobě.", počínaje bakteriemi i buňkami v jakémkoliv těle. Proč je důležité, že jsou bakterie a buňky v jednom těle? V těle totiž žijí ve velkém společenství. Nu v případě, že se do těla, společenství, dostane nová bakterie, pro lepší příklad virus, se kterým se dané tělo ještě nesetkalo, společenství vyčkává, jak se virus projeví. Začne-li se živit odpadem ostatních a přeměňovat ho na užitečné látky, společenství je jistě přijme. Naopak páchá-li škody, napadá ostatní, určitě se ho tělo pokusí nějak zlikvidovat a vypudit ho ze společenství. Tělo si virus zapamatuje a už mu druhou šanci nedá. Z toho také plyne ještě jedna věc. Co když byl virus ze společenství na zhoubném nádoru, který on likvidoval a bez něj by už dávno zaniklo mnoho jiných společenství? To co dělal bylo podle něj naprosto v pořádku. Z toho se dá také vyvodit: "Jiný kraj, jiný mrav." Tohle jsou dávno dané, jednoduché analogie, platící i pro lidstvo. Háček je ale v tom, že lidi nejsou jako "robotické" bakterie. Lidstvo je společenství velice dynamické, bakteriální společenství je totožné s tím, které se nacházelo v době před několika málo sty lety. Ale kdybychom vzali člověka z doby před několika málo sty lety, jeho vyjadřování a chování bychom mohli vyhodnotit jako nemravné. Ale vždyť z jeho pohledu je všechno v pořádku, to my jsme naopak divní… Každá etapa vývoje lidstva má jinak nastavené hranice a priority nejen morálky, etiky a mravů. Lidi i některá zvířata jsou ještě v něčem výjimečná, ačkoliv by se dalo říci, že lidstvo podle přírodovědného zařazení je jedno společenství, tak to jediné největší základní společenství tvoří nepočitatelné množství jiných společenství, ke kterým se člověk může individuálně připojit, a nemusí být jen v jednom společenství současně. Čili v těchto menších, ne vždycky malých společenství jsou lidé, které něco spojuje, názory, národnost a i náboženské vyznání. Já sám se řadím mezi věřící křesťany. Ti, co patří stejně jako já do společenství křesťanů mají určité morální zásady v podobě Desatera:

1. V jednoho Boha věřit budeš.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře se ti vedlo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Nepožádáš statku bližního svého.

Tady máme morální základ křesťanů. Někdo si může říci, že dodržování těchto přikázání je omezující. Pro křesťany jsou důležitá všechna přikázání, pro nevěřící by měla být důležitá přikázání od 4. do konce, v tom je totiž základ pokojného života.

Nebo byste chtěli, aby vás vaše děti odhodily jako smetí do pečovateláku a samy si užívaly života? Když budete ctít vy svého otce a matku, půjdete svým dětem příkladem, takže by se od nich dalo očekávat, že se podobně zachovají i k vám. Když budete šířit lži, pomlouvat ostatní, co od nich lze čekat? Že budou říkat, jak jste dobří? Myslíte, že když něco někomu ukradnete nechá to jen tak? Nenechá, má to vyfutrovaný zákonama, ale proč tu zákony jsou? Protože lidi kradou. Co můžete čekat od manželky, když jí budete cizoložit s jinou? Pokud by se každý člověk na světě řídil těmito přikázáními, zákony a ústavy by už k ničemu nebyly. Je zajímavé, že toto platilo před 2000 lety a platí to až do teď, a platit to bude.

Takže když to shrnu, tak mi nevadí ateisti, muslimové, nebo židi, jen když se nechovají v rozporu s mými morálními zásadami.

Štěpán Melichar 9. ročník

Kdy tě škola nejvíce osvítí?
Když začne hořet.

Tři žáci stojí za trest na chodbě.
"Co jste provedli?" ptá se inspektor.
První povídá: "Já jsem chtěl hodit houbu z okna."
Druhý: "Já také."
"A co Ty?"
"Já jsem Josef Houba."

Před školou visí cedule: "Řidiči, pozor, nepřejeďte děti!"
Druhý den na ceduli přibylo: "Počkejte si na učitelku!"

"Mladý muži, máte štěstí. Nikdy nebudete vědět, co je to nemoc."
"To jste mě, paní věštkyně, nepotěšila, já totiž již třetím rokem studuji medicínu."

"Co jste dnes dělali ve škole?"
"Připravovali jsme výbušné zařízení."
"A co budete dělat zítra ve škole?"
"V jaké škole?"

Ve školní jídelně si přisedl student k profesorovi a ten říká: "Prase si nezaslouží, aby sedělo s labutí."
Student se zvedl s odpovědí: "Tak já letim."
Čímž samozřejmě pana profesora namíchl a ten se rozhodl, že mu dá zabrat u zkoušek. Bohužel pro něj, student na vše odpověděl bezchybně.
Proto mu dává poslední otázku: "Kdybyste si mohl vybrat ze dvou pytlů a v jednom bylo zlato, ve druhém rozum, který byste si vybral?"
Student po chvíli řekne, že by si vzal ten se zlatem.
Profesor vítězoslavně: "No vidíte, a já bych si vybral ten s tím rozumem."
Student neváhá: "Vždyť jo, každý si vybere to, co mu chybí."
Profesor už je tak vytočený, že na studentův test napíše BLBEC a pošle ho pryč.
Student odchází, aniž by se podíval na hodnocení a za chvíli se vrátí s otázkou:
"Pane profesore, Vy jste se mi tu sice podepsal, ale nenapsal jste tu žádnou známku..."

Jede papež Afrikou a najednou vidí, že v řece žere krokodýl černocha. Nechá si zastavit, aby mu pomohl, když vtom vyběhnou z křoví dva běloši, krokodýla utlučou a černocha i krokodýla vytáhnou na břeh. Papež to vidí, a říká:
„Pánove, to bylo výborné, jak jste pomohli bližnímu svému, i když je jiné barvy pleti, a že ty řeči o rasismu v Africe nejsou pravdivé, výborně, budu se za vás modlit."
Nasedne do papamobilu a odjede. Ti dva stojí, dívají se za ním, a ten jeden povídá:
„Kdo to byl?"
„No to byl papež!"
„A kdo to je?"
„No, to je zástupce boha na zemi!"
„Ty, prosím tě, a ten bůh je kdo?"
„Ty to nevíš? To je ten nejvyšší, všemohoucí a vševědoucí!"
„No, možná že je vševědoucí, ale o tom, jak se loví krokodýli, nemá ani páru!"

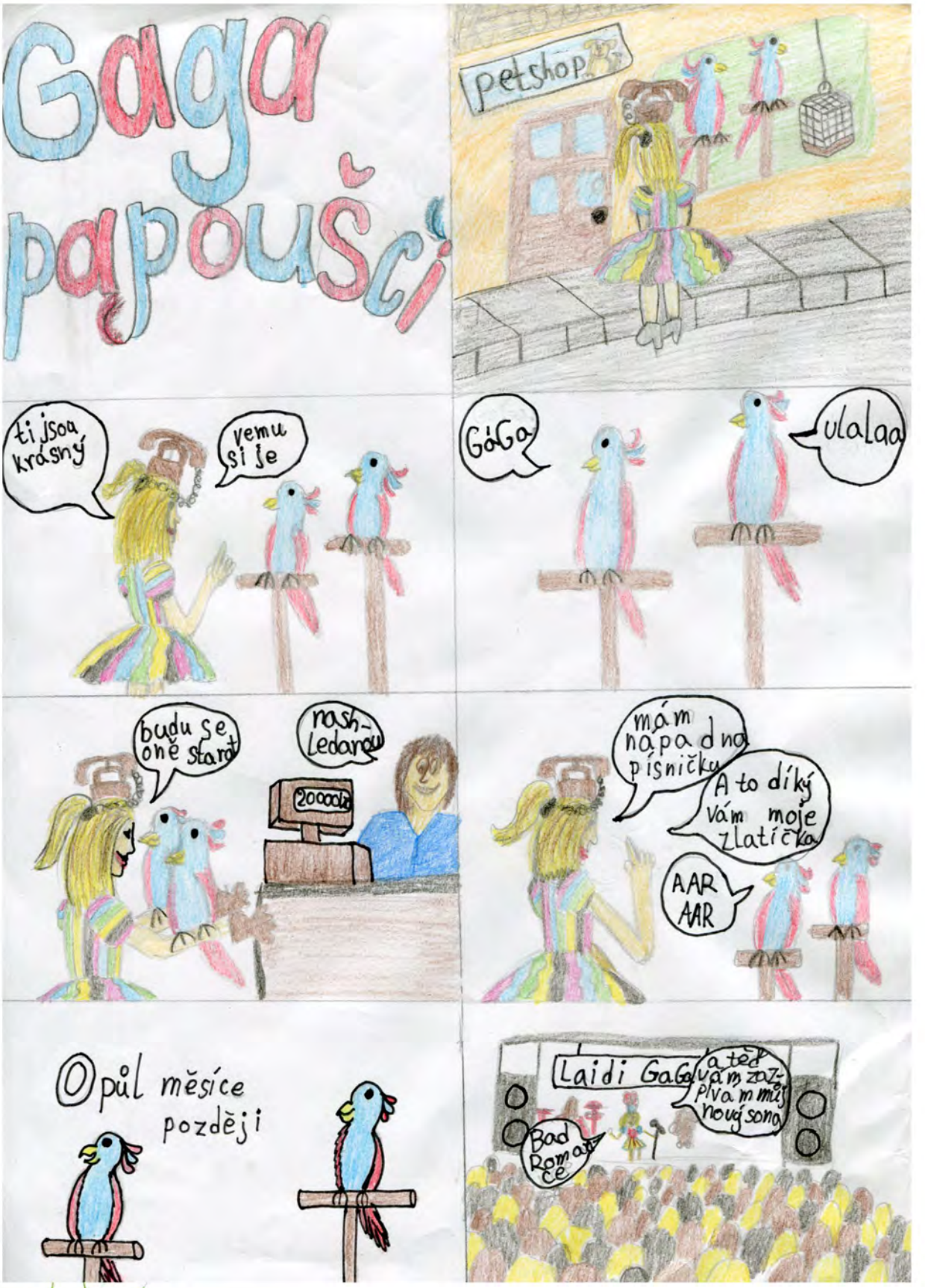
Gaga papoušci
petshop
ti jsou krásný
vemu si je
GóGa
ulaLaa
budu se one starat
nash-Ledarou
20000Kč
mám nápad na písničku
A to díky vám moje zlatíčka
AAR AAR
O půl měsíce později
Laidi GaGa
a teď vám zazpívám můj nový song
Bad Romance

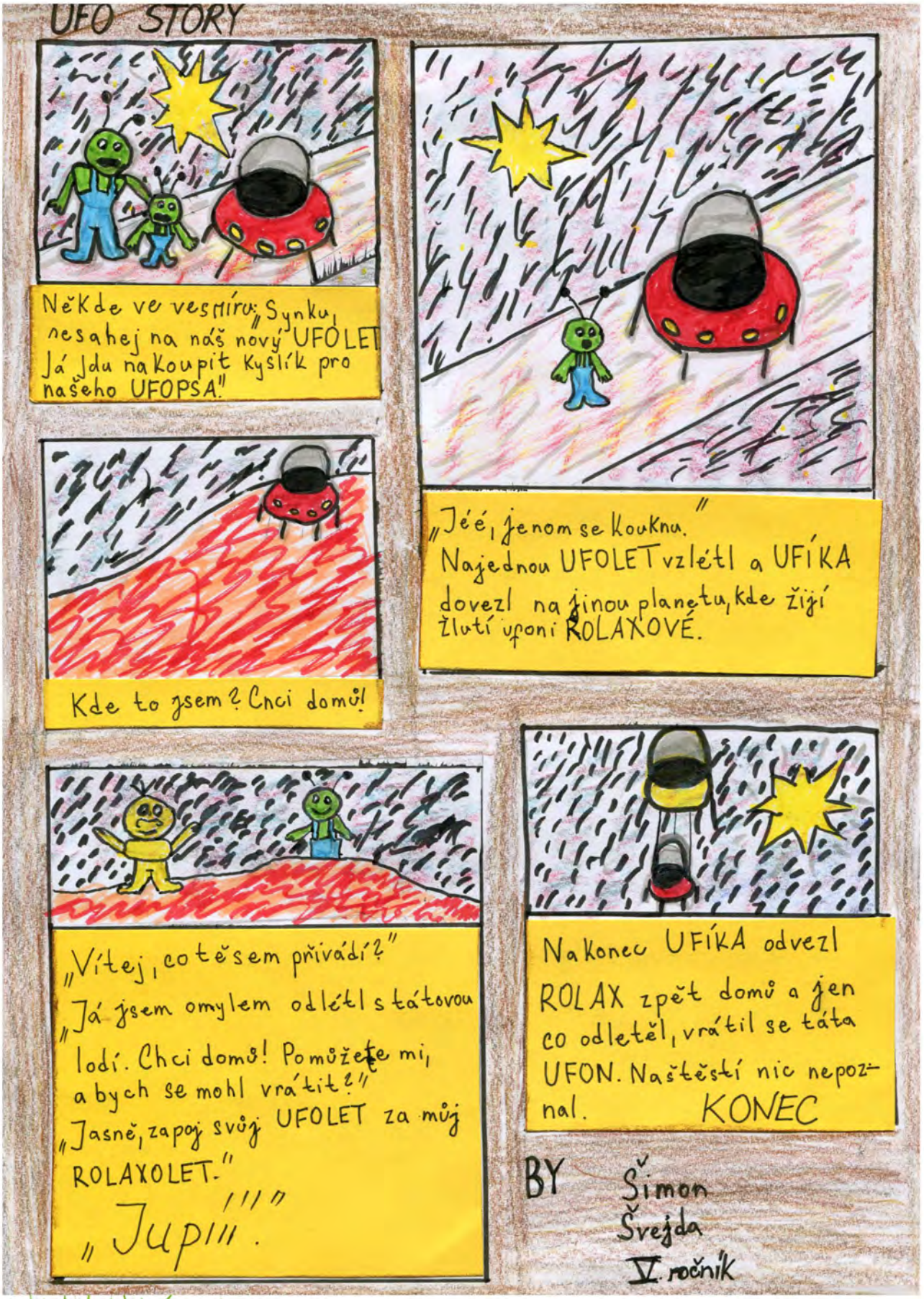
UFO STORY
Někde ve vesmíru: „Synku, nesahej na náš nový UFOLET! Já jdu nakoupit kyslík pro našeho UFOPSA!"
„Jéé, jenom se kouknu."
Najednou UFOLET vzlétl a UFÍKA dovezl na jinou planetu, kde žijí žlutí ufoni ROLAXOVÉ.
Kde to jsem? Chci domů!
„Vítej, co tě sem přivádí?"
„Já jsem omylem odletěl s tátovou lodí. Chci domů! Pomůžete mi, abych se mohl vrátit?"
„Jasně, zapoj svůj UFOLET za můj ROLAXOLET."
„Jupíí".
Nakonec UFÍKA odvezl ROLAX zpět domů a jen co odletěl, vrátil se táta UFON. Naštěstí nic nepoznal. KONEC
BY Šimon Švejda V. ročník